

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/454/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715218293
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7715218293.2

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Milanom Mitterpákom v právnej veci žalobcu: M. G. H., H..Z..A., M.: XX XXX XXX, H. H. U. Č.. X, XXX XX Y., zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova č. 8, Bratislava proti žalovanej L. O., P. XX.XX.XXXX, P. Y. H. W. XX, XXX XX D., X..Č.. P. P. D., zast. opatrovníkom Vierou Čorbovou, zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 80,72 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 80,72 EUR, 8,75 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 21,97 EUR od 18. 10. 2012 do zaplatenia, 8,75 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 41,77 EUR od 19. 11. 2012 do zaplatenia, 8,75 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 16,98 Eur od 19. 12. 2012 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 16,50 Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom podaným na tunajší súd domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 80,72 EUR s príslušenstvom z titulu neuhradenia ceny za poskytované služby. V návrhu ďalej uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9.6.2014 postúpil poskytovateľ (právny predchodca žalobcu) Slovak Telecom, a.s. svoje pohľadávky na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Poukazoval na to, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby riadne a včas poskytol a sprístupnil, pričom žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami so zmluvou o pripojení za dohodnuté služby neuhradila riadne a včas čím sa dostala do omeškania.

Zo strany právneho predchodcu žalobcu boli žalovanej vystavené tieto faktúry - faktúra č. 1744908560 splatná dňa 18.11.2012 na sumu 41,77 EUR, faktúra č. 6745896267 splatná dňa 18.12.2012 na sumu 16,98 EUR a faktúra č. 3743949274 splatná dňa 17.10.2012 na sumu 21,97 EUR.

V tejto právnej veci vydal Okresný súd Michalovce platobný rozkaz č.k. 7C/454/2015-31 zo dňa 11.11.2015, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto ho v súlade s ustanovením § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil a ustanovil žalovanej pre konanie opatrovníka.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a opatrovníka žalovanej.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

Dňa 9.6.2014 spoločnosť Slovak Telecom, a.s. ako postupca uzavrel so žalobcom Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol aj nárok, ktorý mal T - Mobile Slovensko a.s., voči žalovanej. Žalovaná uzavrela s právnym predchodcom

žalobcu Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas odoberať službu a platiť poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku.

Z faktúry č. 1744908560 splatnej dňa 18.11.2012 na sumu 41,77 EUR, faktúry č. 6745896267 splatnej dňa 18.12.2012 na sumu 16,98 EUR a faktúry č. 3743949274 splatnej dňa 17.10.2012 na sumu 21,97 EUR súd zistil, že právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej za poskytnuté služby sumu 80,72 EUR. Žalovaná napriek výzve právneho predchodcu žalobcu pohľadávku neuhradila.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o telekomunikáciách, má podnik má právo a) na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 3 písm. b) citovaného zákona, je podnik je povinný predkladať účastníkovi prehľadné a zrozumiteľné vyúčtovanie poskytnutej služby, ak z povahy služby nevyplýva, že vyúčtovanie nie je potrebné, a na požiadanie poskytovať podrobné údaje o jednotlivých odchádzajúcich volaniach.

Podľa ust. § 42 ods. 4 citovaného zákona, účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami, b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa ust. § 43 ods. 1 cit. zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona o elektronických komunikáciách je žalovaný povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy, na základe poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby. Žalovaná sa zaviazala za tieto služby žalobcovi riadne platiť. Právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť zo zmluvy plnil a poskytovanie týchto služieb riadne vyúčtoval. Žalobca preukázal, že mu žalovaná nezaplatila celkovo za poskytnuté služby sumu 80,72 EUR, preto súd žalovanú na úhradu tejto sumy zaviazal.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na skôr uvedené, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti skôr uvedených jednotlivých faktúr.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €.

Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Mcd021/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je podľa § 142 ods.1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania pretože každý úkon, alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, vznikol bolo zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 €.

Súd náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súdnik nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré spolu síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedený §142 ods.1 O.s.p. je nevyhnutné pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Súd náklady zastúpenia žalobcu, advokátom považoval za neúčelne po zistení, že sa jednalo o vec (ohľadne tzv. hmotného) typovo veľmi jednoducho po skutkovej i právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa mení iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí, kde súd nemá poznatok, žeby takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, a pretože aj keď súd vo veci nariadil pojednávanie, tieto sa ho nikdy nezúčastňujú, vychádzajúc z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru k akému dospel súd aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p. súd dospel aj za použitia § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak sú trovy konania drobných sporov neprimerané voči pohľadávke môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorý vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I.Us988/2012 podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 Co /443 /2014 zo dňa 29. 5. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je p r í p u s t n é odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.